

Мал. В. ГЛИВЕНКА

— Бабусю, куди люди йдуть?
— До комунізму, дитинко!

ПЕРЕЦЬ

№ 20. КИЇВ. ЖОВТЕНЬ 1952 р.

РІК ВИДАННЯ XII

ЦІНА 1 КРБ.

Степан ОЛІЙНИК

Мал. Г. ВОЛОДЬНА

ЗА ПРИКЛАДОМ СТАРШОГО БРАТА

Жила і живе Україна моя
За прикладом старшого брата,
Тому трудова її славна сім'я
Щаслива така і багата.

У тім наша й гордість і сили оплот,
Що перший (могутнім походом!)
Пішов трудовий український народ
У Жовтні – за руським народом!

Коли на зорі історичних боїв
Пальнула з «Аврори» гармата, –
Пішла Україна громити панів
За прикладом старшого брата!

Царя і царизм беручи на штики,
Як брали бійці Петрограда, –
Вела Україна народні поєди
За волю на бій, за Радвладу!

А в старшого брата могутня рука!
Він бив нею негідів зграю:
Денікіна, Врангеля бив, Колчака,
Ще й перцю давав самураю...

З ним поруч ішла Україна в боях,
Що з поміччю сил його братських
Трощила продажних «гетьманів» у прах –
Усяких петлюр, скоропадських.

Затямила, ткнувшись в радянський город,
Орда інтервентів заклята,
Як бив її наш героїчний народ
За прикладом руського брата.

Вернувшись до праці з тяжкої війни,
Відбивши ворожі навали, –
Вітчизни радянської вірні сини,
Життя ми нове будували.

Щасливе життя, де – навіки брати
Сім'ї трудової народи!
Зросли на Україні міста і сади,
Нові піднялися заводи.

Донбас наш і Київ ніколи в житті
В такій не бували обнови.
Це ми засвітили в степах золоті,
Небачені зорі Дніпрові!

Так вершить Україна героїські діла
В труді, як і в битвах, завзята,
Бо йде вона вірно, як завжди ішла,
За прикладом старшого брата!

В полях розливається пісня машин,
В який би колгосп не зайшов ти:
Комбайна і трактор веде селянин...
Цю силу – приніс йому Жовтень!

Над сотнями сіл все ясніш рік у рік
Сіяє електрики світло.
Під сталінським сонцем у сталінський вік
Село українське розквітло!

Тому і співають про щастя села
Колгоспні веселі дівчата,
Що йде Україна, як завжди ішла,
За прикладом старшого брата!

Пліч-о-пліч із братом в недавнім бою,
Ламаючи всі перешкоди, –
Трошили ми чорну фашистську змію,
Рятуючи мир і народи.

Із поміччю брата дніпровська земля
Очистилась, вільною стала...
І нині погляньте! Міста і поля
Ще більша краса осіяла!

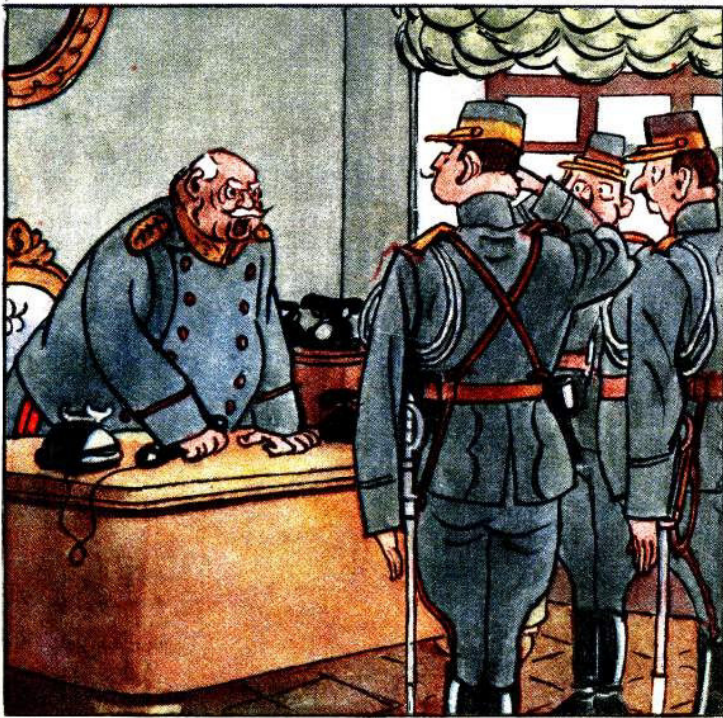
У брата на Волзі, а в нас на Дніпрі
Будови Комуни почато.
Працюють каховські творці-трударі –
За прикладом старшого брата!

Один у нас клич будівельних бригад
Горить на червоному шовку:
– Прославим ще більше трудом Сталінград!
– Прославим ще більше Каховку!

Готовий відстояти труд свій і мир,
На страх палієм з Уолл-стріту,
Іде в Комунизм наш народ-богатир –
На радість трудящого світу.

Із братом російським народів сім'я
Навіки щаслива й багата!
Іде в Комунизм Україна моя
За прикладом старшого брата!

— Привести війська в бойову готовність! Підтягти артилерію! Оголосити в місті стан облоги!..
 — Хто наступає?
 — Тридцять п'яти роковини Жовтня!

Потатки ПРО ЇХНІ ПОРЯДКИ

РЕКОРДИ І МОРДИ

Радісну новину повідомили недавно своїм читачам американські газети: «Гарвардський університет знову вийшов на перше місце!»

Радуватись справді було чому. Два студенти цього університету, Оклі Торн і Річард Мартимер, побили світовий рекорд у лясах. Протягом 48 годин вони змагалися і дали один одному 17.281 ляпас!

Интересно виходить по-американському. Бити рекорди і бити морди — це, виявляється, одне і те ж.

ВИРІС!

Наближаються президентські вибори в Америці. Шумить, гримить передвиборна кампанія. Продажні писакки наввипередки створюють легенди про Айка Ейзенхауера, з шкури лізуть, щоб блискучим німбом увінчати освистану в Європі голову генерала. Навіть трухлявий вісімдесятип'ятирічний дядько кандидата в президенти «трусонув старовиною» і скомпонував для газет спогади про свого коханого небожа. У тих спогадах дід намалював не дуже привабливий портрет малого Ейзенхауера. Він пише, між іншим:

«Айк завдавав нам великих турбот і клопоту. Він був таким злущим, що ми побоювалися, чи не виросте з нього злочинець»... Побоювання були не марні.

НАДЗВИЧАЙНИЙ КОШМАР

В № 1113 лейбористської газети «Ньюс Стейтсмен енд Нейшн» розповідається про такий випадок.

Одного американського ученого запросили прочитати кілька лекцій в університеті. Давши згоду, він одержав від федерального бюро розслідувань невеличку анкету — усього на 800 запитань.

Стосувалися ті запитання найрізноманітніших моментів його життя, життя родичів, жінки і навіть сусідів.

Найважчим для вченого виявилось питання: «Чи не бачили ви якихось надзвичайних снів?»

В кінці анкети стояла багатобіжуча примітка:

«Правдивість усіх відповідей буде перевірено».

Сни, як відомо, всякі бувають — звичайні й незвичайні. Але такі безглузді, цинічні анкети можуть приснитися, навіть у затурканій воєнним психозом Америці, тільки біснுவатим.

І панові Едгару Гуверу в тому числі.

Павло ГЛАЗОВИЙ

НА ДОПИТІ

В Ріо де Жанейро,
У заморським місті,
Знов оголосили
Страйк телефоністи.

Мали поліцаї
Там великий клопіт,
Як одну страйкарку
Затягли на допит.

Дівчина стояла
Гордо перед ними,
Сміливо дивилась
Чорними очима.

Запитав найстарший:
— Хто ти? Комуністка? —
І йому сказала
Так телефоністка:

— Комуніст — мій батько,
Комуністка — мати
І тому про мене
Нічого й питати.—

Змірив її другий
Поглядом сердитим:
— А якби твій батько,
Снажем, був бандитом,
Та коли б ще й маму
Ти злодійку мала,—
Що б із тебе вийшло?
Ким тоді б ти стала?
Ну, не думай довго...
Ми тебе питаєм! —

Дівчина — глузувано:
— Стала б — поліцаєм...

— Куди ви? Схаменіться!!
Він ще не отямився від попереднього удару.

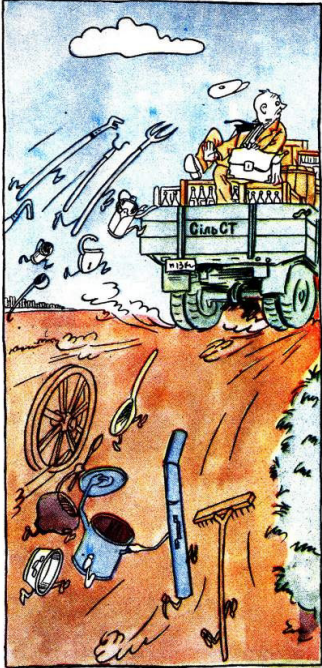

Мал. О. КОЗЮРЕНКА

Керівники спонівчої кооперациі відмовляються торгувати граблями, самоварними трубами, дйками та іншими «дрібницями»...

Мал. М. ГУРЛА

— Дядечку, підкинь до споживача...
— А дузукі! На вас багато не втругуеш.
(«ВОЖИК». Мінськ.)

Мал. І. АХУНДОВА

Вишкособудівну контору тресту «Кіробадиафторозвідка» невчасно забезпечують проєктно-кошторисними документами.

— Я ще не склав кошторису. Яке ж ви маєте право будувати вишки?!
(«КІРП». Баку.)

(«КІРП». Баку.)

Сьогодні в гостях у «Перця» — «Крокодила», «Вомин» (Мінськ), «Ніангі» (Тбілісі), «Муштум» (Ташкент), «Кірпи» (Баку), «Чаян» (Казань).

ГОСПОДАРІ СЛОВА

Мал. В. ДОБРОВОЛЬСЬКОГО

— Ми звикли вкладатися у визначені строки: сказано п'ятирічний план — значить, виконаємо його за чотири роки, а то й раніше!
(«КРОКОДИЛ».)

(«КРОКОДИЛ».)

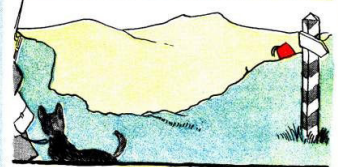
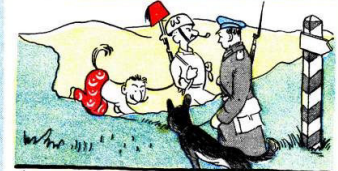
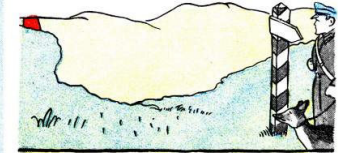
Мал. А. ВЕНЕДИКТОВА

— Здається, їде комісія з сусіднього колгоспу перевіряти наслідки соцзмагання...
— Не хвилюйся, місток поламаний... Доки доїдуть, показники твоєї бригади можуть покращати.

(«МУШТУМ». Ташкент.)

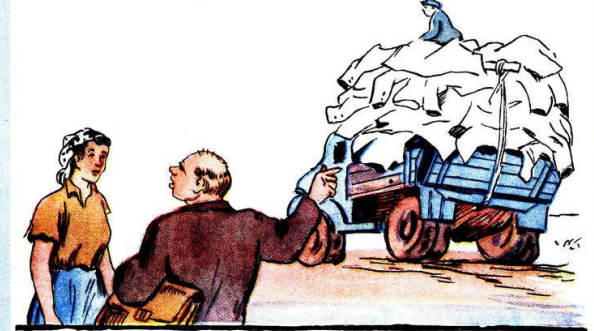
НА РАДЯНСЬКО-ТУРЕЦЬКОМУ КОРДОНІ

Малюнок без слів.
(«НІАНГІ». Тбілісі.)

Мал. К. ГАБЕЯДУЛІНА

Фабрика № 5 Міністерства легкої промисловості в першій половині 1952 року випустила багато бракованого одягу.

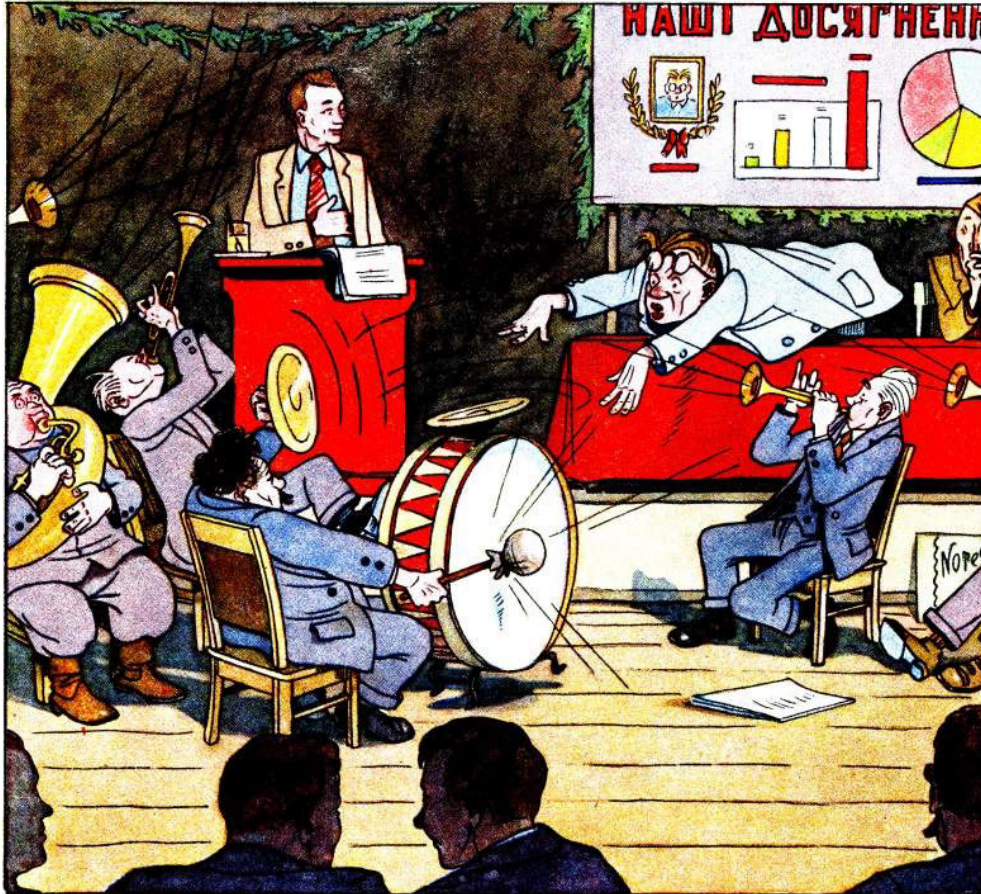

— Товаришу директор, продукцію нашу повернули, що будемо робити?
— Прийемо як півфабрикат, розпоремо і знов будемо шити!

(«ЧАЯН». Казань.)

«Керівники партійних, радянських і господарських організацій нерідко перетворюють збори, активи, пленуми і конференції в парад, в місце для самовихваляння...». (З доповіді тов. Г. М. МАЛЕНКОВА на XIX з'їзді ВКП(б).

Мал. В. ГРИГОР'ЄВА

— А тепер, товариші, про наші недоліки...
— Музика, туш! Глуш-ши його!!!

НЕ РОЗРИВАЙСЯ, ДРУЖЕ!..

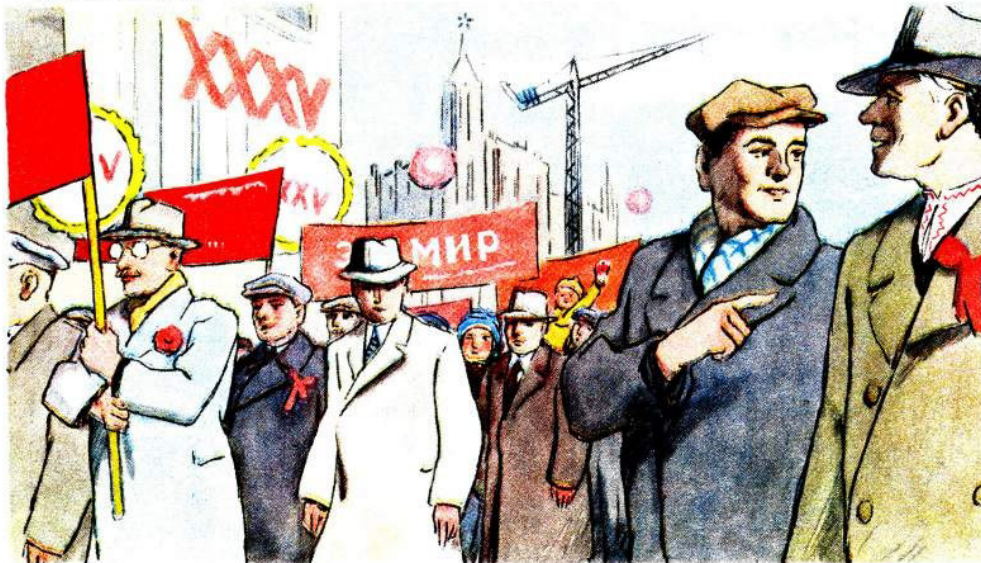
Наближаються 35-і роковини Великого Жовтня, і Різниченкові хоч розірвись. Скрізь треба буде влаштувати зразкові концерти, а Різниченко ж один бідолаха — художній керівник на всі Кути (Станіславської області).

У нього ж тільки одна голова, дві руки і дві ноги. Ну, посудіть самі. Припустімо, що голова Різниченка працює художнім керівником у ра-

йонному Будинку культури (600 крб.), права рука (за 250 крб.) — у тому ж будинку працює бухгалтером, ліва рука керує співами (300 крб.) у середній школі, права нога притупує в хорovому гуртку кутської промартілі «Килимарка» (400 крб.), а ліва нога — у драмгуртку тієї ж артлі...

Шнода і людини, і державних грошей.

Мал. С. САМУГА

— А де ж це Іван Іванович?!
— На одинадцятій сторінці! Його там справи затримали...

Наєтївкї
ПРО
Волго-Дон

Пісня дзвоном-передзвоном
Понад світом полилась:
Волга з Доном, Волга з Доном
Побраталась, обнялась!

Вийду з хати рано-вранці,—
Сонце весело встає,
Коло самого крилечка
Синє море виграє.

Тут, де ми живем сьогодні,
Не було торік села,
Я на дні отого моря
Двадцять років прожила.

У степах під Сталінградом
Суховій було гуля.
Зелен-садом-виноградом
Зацвіте тепер земля.

Чорній бурі забгнулось
Погуляти, як тоді...
Заревіла, розігналась
І... втопилася в воді.

Пароплави йдуть каналом,
Вночі світять маяки.
Є тепер і в наших селах
Браві хлопці-моряки.

В ворогів поза кордоном
Кров од злості запеклась,
Через те, що Волга з Доном
Побраталась, обнялась.

Закон нашого життя гласить:

— Хто не працює, той не їсть!

Радянський народ працює чесно, самовіддано, героїчно!

Тільки-но «стукнуло» радянському громадянину сім років, — уже воно — білявеньке, чорнявеньке, русявеньке, бантом червоногарячу краватку на маленьких грудочках розпушивши, — ранчика за плечі чи портфельчика в рученята, — дріботить до школи...

Почалося трудове життя радянського громадянина...

Вчення... Робота... З правом, розуміється, на відпочинок... І так аж до того віку, що про нього в пісні співається:

До старих пошана скрізь у нас...

Труд в Радянському Союзі — справа честі, справа доблесті й героїства...

А проте, на жаль, і в нашому суспільстві є ще невеликий прошарок громадян, які не люблять працювати...

Не працюють, а їдять... І не менше, як тричі на день.

Хронічні, так сказати, лежебоки й дармоїди.

А хто їх годує?

Ми оце познайомилися з цілим букетом таких дармоїдів, і, треба сказати, що здебільша вони з непоганим апетитом об'їдають своїх сердобільних папаш та мамаш...

Дехто непогано підготовується біля власної дружини...

Ми вибирали людей в квітучому віці, отже, коли вони постаріються, можливо, що вони перейдуть на утримання своїх дітей, бо в декого з них дітки вже помалесеньку підрастають.

***

...Коли ви запитаете, приміром, громадянку Лізу Абрамівну Клейдман, чого вона ніде не працює, вона з обуренням вам одповість:

— Яке кому діло, що я ніде не працюю! Лізі Клейдман — 23 роки. Закінчила інститут іноземних мов.

Годує її папаша — парикмахер.

...Ніде не працює і громадянин Прокіп Юхимович Павлов, що закінчив міжнародний факультет Київського університету 1949 року.

Були в Павлова спроби працювати і в радіокомітеті, і у ветеринарному інституті, і в РАТАУ — не вийшло.

— Що ви, гр. Павлов, робите і на що живете?

— Я живу коштом своїх батьків. Прийду додому, мати завжди дасть попоїсти.

А як ви запитаете у лагідної мами гр. Павлова:

— Що робить ваш син?

— Улаштується, як він каже!

А влаштуватися гр. Павлову нелегко, бо 21. I. 52 — його оштрафовано на 50 крб. за «порушення порядку в нетверезому стані».

13. II. 52 — на 25 крб. ...в нетверезому стані.

28. IV. 52 — на 50 крб. ...в нетверезому стані.

11. VII. 52 — протокол ...в нетверезому стані.

Коли ж його, власне кажучи, влаштуватися? Павлов хоч сам і не працює, так, бачите ж, — хоч міліції роботу дає...

— ...А ви, Дмитре Трохимовичу Свиридович, що поробляете? Ви закінчили 1948 року історичний факультет Київського університету. Направили вас у західні області — ви не поїхали. Не поїхали ви і в розпорядження Київського облВНО. Що ви всі ці п'ять років робили?

— Всі ці п'ять років я перебував на становищі хатньої господарки! — відповідає Д. Т. Свиридович.

Хатня господарка з вищою історичною освітою!

Інтересно: з фартушком чи без фартушка?

...Майя Олексіївна Костич-Тозман закінчила Київський медичний інститут 1951 року. Направили її в Черкаси — не поїхала.

— Тільки в Києві!.. Тільки в столиці можу лікувати народ.

І лежить лікар Костич-Тозман, з боку на бік перевертаючись...

Добре, що папаша магазином ОРС-НОД № 3 завідує: нагодує!

...А навіщо було кінчати 1950 року Київську державну консерваторію гр. Світлані Аркадіївні Переваровій? Хіба лежати й нічого не робити з вищою музичною освітою приємніше?

Лежу, мовляв, як по нотах!

...Вепринська Іда Мойсеївна. 1929 року народження. Закінчила педінститут 1952 року. Лежить і нікого не вчить. Харчі споживає сестриноного чоловіка Вепринського М. Є., що працює головою артлі і м. 29-річчя Радянської Армії. Апетит хороший.

Всі вищезазначені дармоїди, як ми бачимо, — дармоїди з вищою освітою...

А скільки на їхню освіту держава коштів витратила?

А скільки труда, чесного, благородного труда витрачено, щоб їх у люди вивести?

І от вам подяка: лежу собі, плюю собі!

***

Дозвольте рекомендувати дармоїдів із середньою освітою.

...Медова Тамара Володимирівна. Закінчила десятирічку. 21 рік. Годує мама.

...Штейнгроб Асик Веніамінович. Закінчив десятирічку. 1931 року народження... Годує папа.

Незакінчена середня освіта:

...Браславська Нінель Семенівна. Рік народження 1930. Гуляє й танцює. Годує її папа.

...Пасічний Анатолій Федосович. 1926 року народження. Грає в кості, а ввечері гуляє в карти. Вимагає в матері, щоб його годувала.

Шість день поробив ув артлі «Промпоз». Кинув.

— Робота, — каже, — дуже важка.

Грати в карти значно легше...

...Легичевська Соня Борисівна. 1919 року народження. Годує папа...

***

Дармоїди... Лежебоки...

З якими величезними досягненнями в труді, в ученні, в науці прийшов радянський народ до 35-х роковин Великої Жовтневої Соціалістичної Революції...

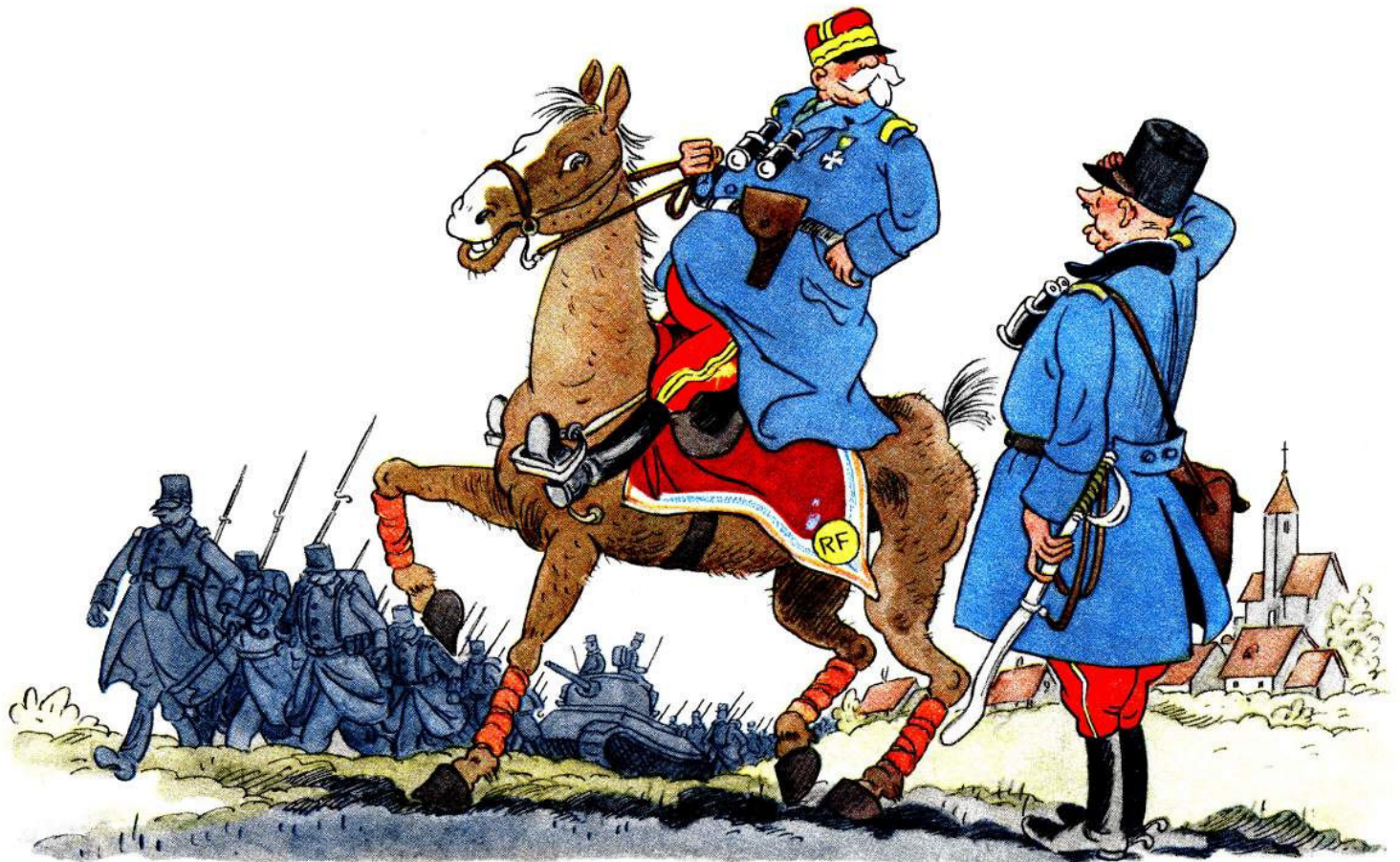
І серед мільйонів радянських трудящих, переможців і творців, що радісно святкують Велике Жовтневе свято, десть із закапелків визирають заспані, запилі обличчя...

— Хто ж ви такі? — запитає народ.

— Дармоїди! — відповідаємо за них ми.

Мал. БЕ-ША

— Де дислоковано люксембурзьку армію?
— У Ріджуея на кухні. Чистить картоплю.

БАЛАГАН ЛАКЕЇВ

До яких тільки театральних трюків не вдаються тепер в Америці, в дні передвиборної кампанії! Займаються трюкацтвом не лише супротивники кандидатів, але й найретельніші їхні прихильники. Театралізація підготовки до виборів настільки удосконалилась, що з'явилися навіть спеціальні теоретичні праці на тему: як повинен грати свою роль кандидат у президенти, виступаючи перед радіослухачами і радіоглядачами.

Асоціація радіо і телевізійних компаній США випустила спеціальний посібник для кандидатів у президенти під назвою: «Передвиборна кампанія і телебачення».

На перших же сторінках цей самовчитель суворо попереджує кандидата:

«Нема закону, який примусив би слухати вас. Ви повинні зацікавити слухачів. Якщо ви цього не зробите, — поворот настроювача — і вони вже слухають драму, новини, комедії, музику, іншого оратора».

Претендентам у президенти посібник насамперед рекомендує визначити жанр пікантного видовища, яким вони хочуть ошелешити шановну публіку. «Відмовтесь від водевільних прийомів, — попереджує книга сановних претендентів, — якщо ви не збираєтесь поводити себе в такому ж дусі на протязі всього виступу».

Крім водевільних прийомів, автори самовчителя рекомендують вдаватися і до мелодрами. Дуже допомагає!

Насамперед вони радять захопити слухача скандальною темою. «Якщо вашу партію або ваших прибічників звинувачують у хабарництві, поруште у своїй промові це питання. Глядач буде в захопленні від того, що ви

торкаєтесь таких дразливих питань». Що й казати, у кандидатів демократичної та республіканської партій вистачить подібних тем!

Асоціація радіо і телевізійних компаній далекоглядно передбачає найменші подробиці поведінки кандидата перед телевізійним апаратом.

«Поза, — сказано в книзі, — має величезне значення. Розправте плечі, тримайте голову високо, підборіддя виставте вперед».

Припустімо, що кандидат все це зробив. Але чи завоює він цим довір'я виборців? Ні. Він не повинен забувати ще й про галстук. «Уникайте великих, хитромудро зав'язаних галстуків, — повчає книга, — це може відвернути увагу глядача від головного».

Балаганне оформлення передвиборної кампанії у США давно ввійшло у звичай. На минулих виборах до конгресу сивоголові кандидати в сенатори бігали з своїми супротивниками наввипередки, щоб довести, що вони не такі вже й трухляві.

Під час теперішньої передвиборної кампанії сенатор Кефауер змагався у Флориді з хлопчачками, хто скоріше з'їсть кавуна. Сенатор Рассел сфотографувався з доларовим папірцем у руці. Чи не для того, щоб показати свою відданість долару? Аверелл Гарріман сфотографувався в пожежній касці за рулем пожежної машини.

Вся ця балаганщина потрібна конкуруючим партіям США для того, щоб забити баки американським виборцям, відвернути їхню увагу від темних передвиборних махінацій.

Юр. ЧАПЛИГІН.

Американська виборча картка.

(Малюнок з польського сатиричного журналу «ШПИЛЬКИ».)

Почта

Перця

ТОВАРИШУ ПЕРЧЕ!

У Джулинському районі будується міжколгоспна гідроелектростанція. Колгоспники сподівалися пустити перцю чергу ГЕС до 35-х роковин Жовтня.

Але іншої думки про це інженер облсільелектро т. Доценко. Сім місяців коло будови ваявся незмонтованим кран. Тільки тепер Доценко заходився біля крана. Монтує його, як мокре горить.

— На вашій будові,— жартує Доценко,— ми навчимося монтувати цей кран, а робитиме він вже десь на іншій будові.

Ми думаємо, що такому жартуніві місце тільки в Перці. На його сторінках, точніше кажучи.

Ю. БЛАЩЕНКО,
голова ради будівництва ГЕС.

Вінницька область.

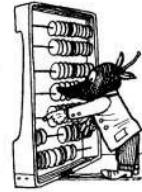
в) на валькуванні хати в різні дні працювало до 50 колгоспників;

г) на підмогоричення будівельників пішов самогон, вигнаний Мельниченком з патоки, завезеної в свій час для боротьби з шкідниками.

Підрахуй, Перче, скільки трудоднів і колгоспних коштів пішло на будівництво Мельниченкової хати. Вибач, що відриваємо тебе від роботи. Ми б звернулися до районного прокурора т. Колісниченка і зав. відділу сільського господарства т. Мужчинського, та певні, що без твоєї допомоги вони не підрахують, як не підраховували досі.

ГРУПА КОЛГОСПНИКІВ
(12 підписів).

Тетіївський район,
Київської області.

ДОРОГИЙ ПЕРЧЕ!

У святкові дні, на дозвіллі, ти, можливо, захочеш побувати у музеях. Не забудь, в такому разі, завітати до управління Львівської залізниці, у кабінет головного інженера т. Григор'єва.

Цей кабінет вже здавна перетворився на музей, в якому зберігаються цінні пропозиції новаторів виробництва.

У березні цього року т. Григор'єву був переданий матеріал про досвід передовиків депо Львів-Захід, які, запровадивши ряд удоскошень, перекрыли річну норму пробігу паровозів між підйомними ремонтами й заощадили понад 300 тисяч карбованців.

Замість того, щоб узагальнити цей матеріал і зробити надбанням всіх паровозників, т. Григор'єв прикрасив ним свій кабінет.

Наш матеріал, на жаль,— не єдиний цінний експонат в кабінеті-музеї т. Григор'єва.

О. ЛУЖЕЦЬКИЙ,
голова місцевого депо Львів-Захід.

ШАНОВНИЙ ПЕРЧЕ!

Керівники Ланівського цукрозаводу вирішили ще до Жовтневих свят відбудувати заводський клуб. Виділили кошти, придбали матеріали. Будівництво доручили змінному інженерові Коваленку, а загальний нагляд — головному інженерові заводу т. Смаглію.

Коли клуб був уже цілком готовий, вікна, двері й підлога виблискували свіжою фарбою, новий дах узяв та й сів. Смаглій з Коваленком тепер виправдуються. Доводять, що не в дасі справа, а в старому перекритті. І нам, Перче, здається, що діло уперлося не в дах, а в невдах, які за фахом цукровики, а взялися за будівництво. Недаремно ж говориться: не вмієш, то й не берися, не пиріг, то й не пирожиєся.

І. СКВАРЧЕНКО,

Полтавська область.

ДРУЖЕ ПЕРЧЕ!

У колгоспі імені Петровського (село Бурківці) відомо, що:

а) голова правління т. Мельниченко вирішив святкувати Жовтневі дні у власній хаті;

б) на будівництво цієї хати пішов камінь, призначений для спорудження корівника та інших громадських будівель;

Дозволь тобі розповісти про самодіяльні гуртки нашого Будинку культури, директором якого є С. Азаркевич. З драмгуртком вишла драма: розвалився. З гуртком танців — не витанцювується. Духового оркестру — і духу нема.

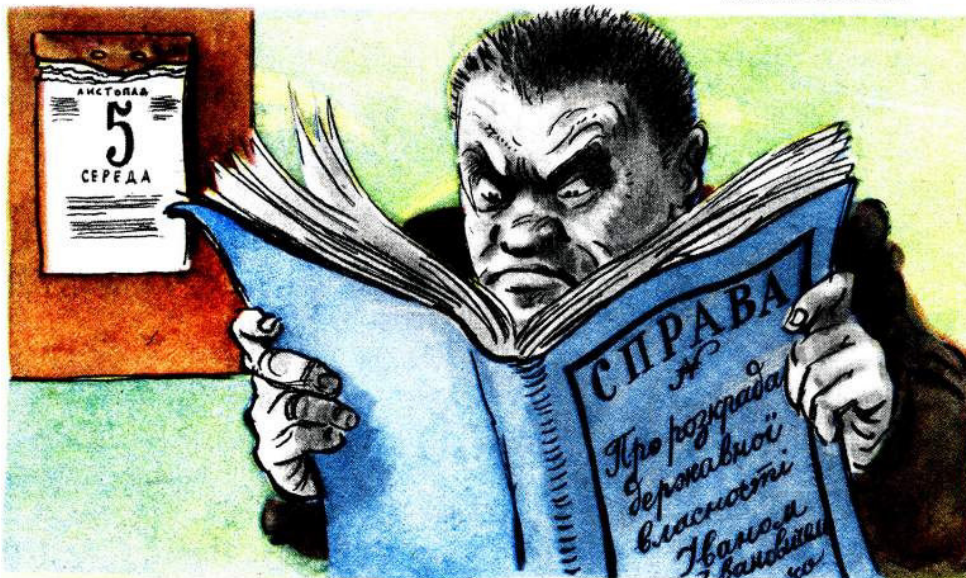
Коротко кажучи, самодіяльності у нас нема. Є бездіяльність.

ГРУПА КОМСОМОЛЬЦІВ.

м. Любомль,
Волинської області.

Мал. Л. КАПЛАН

Див. 8 стор.

ПЕРЕЦЬ ДОПОМІГ

У № 14 ПЕРЕЦЬ вмістив замітку «На курячих правах». За повідомленням виконкому Кам'янець-Подільської обласної Ради, Проскурівської міської бібліотеці для дітей та юнацтва надано приміщення на цукровому заводі.

***

У відповідь на лист, опублікований в № 16 журналу, партійний комітет Дніпродзержинського заводу ім. Дзержинського сповістив редакцію, що недоробки, припущені під час установки крана на шихтовому дворі п'ятої печі мартенівського цеху № 1, ліквідовано.

***

До ПЕРЦЯ надійшов матеріал про порушення Статуту сільськогосподарської артілі окремими працівниками установ Овідіопольського району (Одещина). Розслідавши цей матеріал, обком партії повідомив, що за припущені порушення Статуту завідувача сільськогосподарського відділу райкому КП(б)У Олексієва знято з роботи та виключено з партії. На завідувача райсільгоспвідділу т. Вигнаного накладено суворе партійне стягнення.

***

Голова виконкому Добрянської райради (Чернігівщина) т. Тимофіїв припускає порушення фінансової дисципліни. Читачі ПЕРЦЯ надіслали про це листа до редакції. За повідомленням обкому КП(б)У, факти, вказані в листі, підтвердилися. Тимофіїєва знято з роботи та притягнуто до партійної відповідальності.

Редактор Ф. МАКІВЧУК. РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ: Остап ВИШНЯ, О. КОЗЮРЕНКО, О. МИХАЛЕВИЧ, С. ОЛІЯНИК.

Видавництво ЦК КП(б)У «Радянська Україна». Адреса редакції: Київ, Монобінського, 7. Тел. 5-92-77, 5-30-31. Передплатна ціна 2 крб. на місяць.

Журнал «Перець» № 20 (247) (на українському мові).

Підписано до друку 9.X. 1952 р.

Формат 70x105 см. 1,5 друк. арк.

БФ 05064.

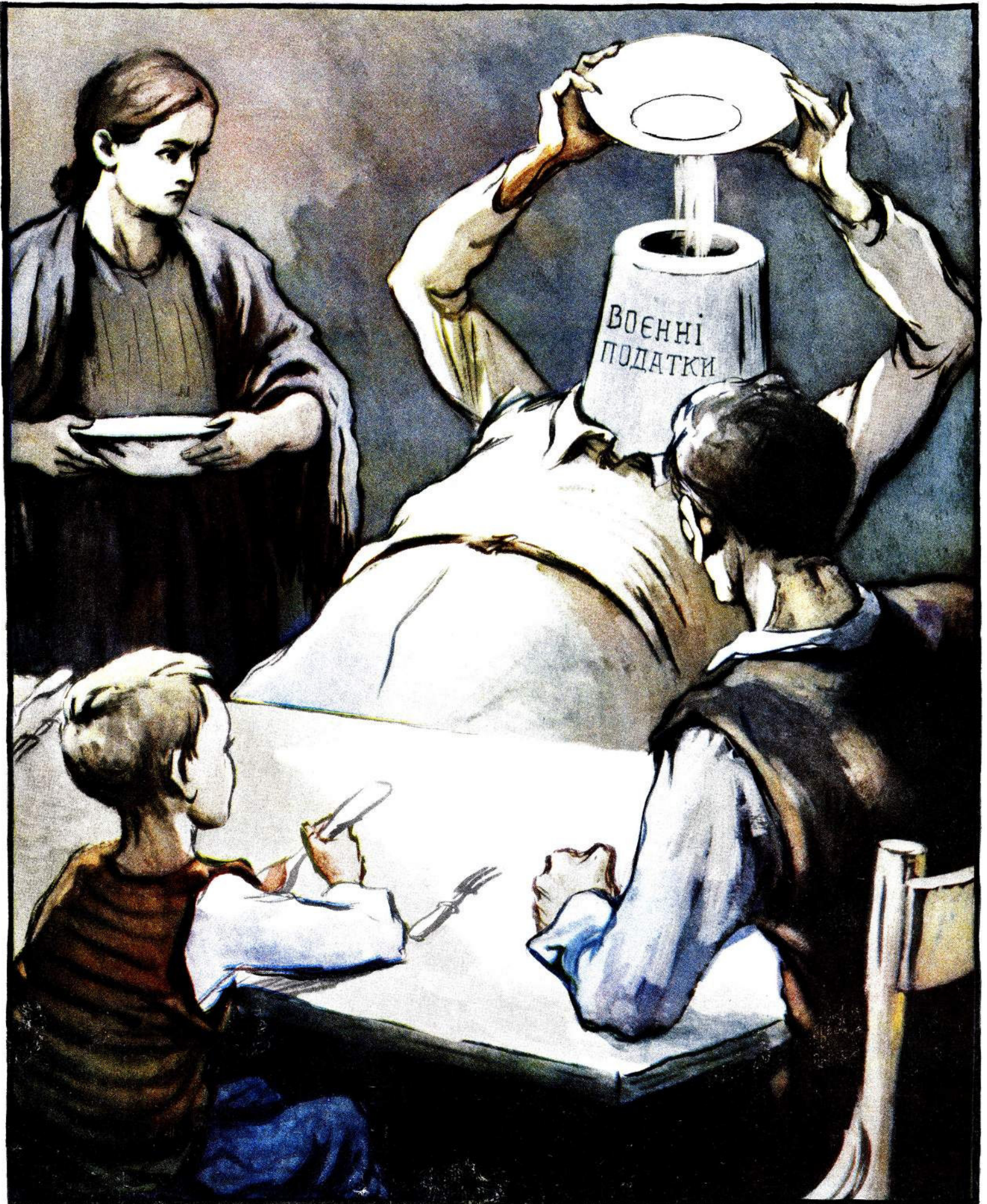
Друкарня видавництва ЦК КП(б)У «Радянська Україна». Київ, Прозорівська, 59.

Зам. 3311. Тираж 100.000 прим.

«Збільшення податків, зростання цін на предмети масового споживання та інфляція посилили відносно і абсолютне зuboжіння трудящих. У Сполучених Штатах Америки прямі податки з населення в поточному бюджетному році зросли порівняно з 1937—1938 бюджетним роком, навіть з урахуванням знецінення валюти, більше як у 12 разів».

(З доповіді тов. Г. М. МАЛЕНКОВА на XIX з'їзді ВКП(б).

Мал. В. СЛИЩЕНКА

НЕПРОХАНИЙ ГІСТЬ